

РЕШЕНИЕ

№ 10366

гр. София, 25.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **1049** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. Ш. А. гражданин на С. срещу Решение №802 от 22.1.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му се предостави бежански статут и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата съображения –се моли същата да бъде уважена. На първо място се твърди, че актът е незаконосъобразен, поради нарушения на материалния и процесуалния закон. Визира, че не е вярно твърдението на ответника, че в С. няма вътрешен въоръжен конфликт, както и че положението в страната по произход не е несигурно е напрегнато. Не е изследвано дали лицето може да живее в района си сигурно или на друго място. Сочи се, че ответника превратно тълкува мотивите в решение от 17 февруари 2009г. по дело С-465/07г.. Визира се, че не са изследвани и причините за напускане на страната по произход. Прави се извода, че освен предпоставките по чл.8 от ЗУБ са налице и предпоставките по чл.9 от ЗУБ. Конкретно в провинция Х. насилието достига толкова висока ниво, че има сериозни опасения да се счита, че всяко едно лице би пострадало. Има позоваване на позицията на ВКБООН от м.декември и януари, че липсват обективни данни за страната по произход и при общата несигурност следва да се приема, че трябва да не се отказва статут. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата и да се отмени оспорения акт, като молбата се върне на ответника за ново разглеждане.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Л. поддържа жалбата си и моли да се

уважи.

Отвeтната страна чрез юрк.Г. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЧНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 29.1.2025г. по отношение на връчване от 24.1.2025г. е в срок, от лице с правен интерес, доколкото акта го засяга, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се констатира следното:

Производството пред ответника е образувано по молба за предоставяне на международна закрила с вх, № ОК-13-1676 от 27,08.2024г, в Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]) до Председателя на ДАБ при МС, подадена от М. Ш. А., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН].

Личните данни на чуждия гражданин са установени въз основа на подписана декларация по реда на чл. 30, ал. 1, т. от ЗУБ. При подаване на молбата за международна закрила, чуждият гражданин е представил копие на Лична карта № 16548377, издадена на 18.12.2011г. от Министерство на вътрешните работи, Сирийска Арабска Република. По административната преписка е приложен превод от арабски език на български език на посочения документ за самоличност.

На 04.09.2024г. с М. Ш. А. е проведено интервю, въпросите и отговорите са обективирани в Протокол с рег. № УП 23672. Сирийският гражданин заявява, че е напуснал нелегално, без документи С. на 16.08.2024г. с трафикант и група от 5 /пет/ човека, негови приятели. Влязли са нелегално в Република Турция, отишли са за 1 /един/ ден в [населено място], след което са пристигнали в [населено място] и са останали 2 /два/ дни. С група от 5 /пет/ оградата, Вървяли са 7 /седем/ дни пеша в гората и впоследствие на 25.08.2024г. с кола са пристигнали в [населено място]. На 20,01.2017г. в [населено място], обл. Х. е сключил религиозен брак. Съпругата му и 2 /двете/ им деца са в родното му [населено място].

Заявява, че с властите в страната си по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност - арабин или заради изповядваната от него религия - мюсюлманин - сунит. Не е членувал в политическа партия или организация. Не е осъждан от редовната власт в държавата си по произход и не имал проблеми с режима. Мотивира молбата си за международна закрила с войната, която се води между турските сили и кюрдите на определени места, около [населено място] и [населено място]. Родното му [населено място] е между посочените градове. Иска да е в безопасна страна, в която да може да живее и да пази семейството си. Уточнява, че е напуснал държавата си по произход, за да не отиде войник. Сочи, че не е получавал призовка да се явя в сирийската армия и не е служил като войник. Има издадена военна книжка от 2019г. в [населено място]. Поискал е да му издадат документ, от който да е видно, че е единствено дете в семейството и поради тази причини е подал заявление. При показване на Военната книжка на властите, няма да бъде привлечен в армията. По закон в С. не се призовават момчета, когато са единствени синове в семейството. След като преди 3 /три/ години се е родил брат му М. военната служба е станала задължителна за него. В обл. Х. - населеното място, в което е живял не пристигат призовки, защото областта е под контрола на свободната армия и турските

сили. В районите, които са под контрола на режима и на властта не е пътувал. Не желае да се завърне в С., тъй като се страхува от сирийската власт да не бъде задържан. Нелегалното напускане на С. се счита от правителството за незаконно и всеки който се завърне в С. е призован в армията. Към датата на провеждане на интервюто съобщава, че родното му село се контролира от свободната армия. Обл.Х. се управлява от клан - групировка, която е към свободната армия и се нарича „Свободните от Д./Ш.“ или т. нар. групировката „Т.-Ал-Ш.. Около родното му село се водят военни действия, тъй като се намира между свободната армия и кюрдите и те воюват по между си. Свободната армия е към турските сили. През месец юни-юли 2024г. е бил свидетел на бомбардировки от страна на свободната армия и кюрдите в [населено място], които са хаотични и нападателите не преценяват, къде има мирно население.

Ответникът е приел, че от изложената от М. Ш. А. бежанска история се установява, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини основани, на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. При провеждане на интервюто няма нито един наведен довод от търсеция международна закрила, че в държавата му по произход е бил преследван по някои от посочените критерии в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. До приключване на административното производство не са представени и доказателства, сочещи, че в С. чужденецът е бил преследван или има опасност от бъдещо преследване по причини свързани с неговата раса, религия, националност, изразено политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Едно от условията за признаването на статут на бежанец по смисъла на член 1, буква А от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между причините за преследване, а именно раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и актовете на преследване или липсата на закрила срещу такива актове".

Сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни - субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване.

С оглед на изложеното се констатира, че в настоящият случай от събраните в хода на административното производство доказателства не се установява от една страна сирийския гражданин основателно да се страхува от преследване в държавата си по произход, а от друга, това преследване да е по причина неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо убеждение. В хода на проведеното с чужденеца интервю, от негова страна не са изложени обстоятелства, сочещи за наличието на някое от обстоятелствата, предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал. 4 и, ал. 5 от ЗУБ, Анализът на заявените обстоятелства сочи, че твърденията на кандидата за международна закрила не попадат в предметния обхват на ЗУБ, тъй като лицето не твърди да изпитва страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение и изтъкнатото като причина да напусне С., не може да бъде квалифицирано като преследване спрямо чужденеца по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, или като риск от осъществяване на такова спрямо него. Персонално спрямо сирийския гражданин в държавата му по

произход не е упражнявано насилие и лично не е бил обект на репресии. От изложените от чужденеца твърдения, той не е имал проблеми, нито с официалните власти в С., нито с други субекти по чл. 8, ал. 3 от ЗУБ.

Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Чужденецът не е бил политически ангажиран, в настоящия случай търсецят международна закрила не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване по някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не се констатира да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост.

Съгласно ал. 5 на чл. 8 от ЗУБ действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, законови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. За да се квалифицират като преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, тези действия следва да се основават на причините посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, Твърденията му не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ във вр. с чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. От заявената от чужденеца бежанска история не се установи и наличието на наказателно преследване или наказание за отказ да отбие военната служба в държавата му по произход. Напротив заявява, че не е търсен да се присъедини към редовната сирийска армия, но се опасява да не бъде изпратен като войник в казармата, поради изложеното, искането му в частта за предоставяне на статут на бежанец е прието, че следва да бъде отхвърлено като неоснователно. За търсецят международна закрила липсват предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България. От заявените в хода на административното производство факти и обстоятелства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. Липсват законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Прието е, че търсецят международна закрила не прави обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки посегателства във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Няма данни да е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Прието е също, че не се установява наличието на реална опасност от тежки

посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Според тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело N9.C-465/07, понятията „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание, наложени на молител в държавата му на произход“ използваните в член 15, букви а) и б) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (Директива 2011/95/ЕС) - обхващат ситуации, при които молителят за субсидиарна закрила е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. Разписаните в чл. 15, букви а) и б) от Квалификационната директива понятия и в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, обхващат ситуации, в които кандидатът за международна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. Обстоятелства, които в настоящия случай не се установяват по отношение на сирийския гражданин. Докато, посегателството, дефинирано в член 15, буква „в“ от Директива 2011/95/ЕС, изразяващо се насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“, обхваща една по-обща опасност от посегателство.

онстатирано е, че спрямо сирийския гражданин не съществува и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства, поради което е визирано, че за кандидата не са налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Посочено е, че при разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ следва да се съобрази Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело 0465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС) относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт". Подчертано е, че в практиката си Съдът на Европейския съюз формулира така наречената концепция за "подвижната скала", т.е. колкото по-способен е търсещият международна закрила да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степената на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси хуманитарен статут /субсидиарната закрила/. По изключение, степената на насилие може да достигне толкова висока интензивност, че цивилно лице да се излага на реална опасност да претърпи посочените тежки посегателства поради самия факт на присъствието си на територията на съответната държава или регион. Разбирането на Съда на Европейския съюз за "обща опасност" е сходно с признаването в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека във връзка с член 3 от Европейската конвенция за правата на човека на възможността да се твърди, че дадено лице е изложено на реална опасност от тежки посегателства просто поради присъствието му в ситуация, характеризираща се с изключително висока степен на насилие. В тази връзка е анализирана справка с вх. № МД-02-160/27.12.2024 г., както и свободно достъпна

информация на сайт www.ecoi.net, при което е констатирано следното: На 27 ноември 2024 г. войнсгващата ислямистка група Х. Т. ал-Ш., чийто контрол преди това беше ограничен до части от провинциите А. и И., започна голяма офанзива в северозападна С. със съюзнически бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А., вторият по големина град в страната. На 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно и третият по големина град в С. Х. (В., 8 декември 2024 гвижте също Der Standard, 8 декември 2024 г., ISPI, 8 декември 2024 г.). На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлязат в Д.. В същия ден Б. ал-А. напуска страната (ARD, 8 декември 2024 г.). Най-мощната група в С., която води настъплението на бунтовниците, е ислямистката групировка Х. Т. ал Ш.. Започва като официално разклонение на Ал К. в С. под името Фронт Н. и извършва атаки в Д. в началото на въстанието срещу А.. Групата премина през няколко промени в имената си и накрая създава правителство в провинция И. в северозападна С. като HTS. САЩ, Турция и други класифицират HTS и нейния лидер А. ал-Ш. (известен също като А. М. ал-Джолани) като терористи (Р., 8 декември 2024 гвижте също: В., 8 декември 2024 г., DW, 9 декември 2024 г.). На 10 декември 2024 г. М. ал-Б., който оглавяваше правителството на сирийското спасение, свързано с Х. Т. ал Ш., в северозападна С. до падането на Б. А., беше временен министър-председател, за да оглави преходното правителство на страната до 1 март 2025 г. Министрите от Сирийското правителство на спасението за момента са поели националните министерски постове. Според Изследователската служба на К. (CRS), някои държавни служители и държавни служители от предишното правителство все още са наети в правителствения апарат (CRS, 13 декември 2024 г.). На 21 декември временното правителство е назначило А. Х. ал-Шибани за външен министър и М. А. К. за министър на отбраната. И двамата са съюзници на лидера на HTS А. Ал-Ш., В интервю на 29 декември А. Ал-Ш. е обяснил, че може да отнеме до четири години преди провеждането на избори, тъй като различните сили в С. трябва да проведат политически диалог и да напишат нова конституция (AP, 29 декември 2024 г.). На 17 декември А. ая-Ш. е обявил, че всички бунтовнически фракции ще бъдат разпуснати и интегрирани в редиците на Министерството на отбраната (The G., 17 декември 2024 г.). На 29 декември А. Ал-Ш. е заявил в интервю, че сирийското министерство на отбраната планира да включи кюрдските въоръжени сили в своите редици. Водят се разговори със Сирийските демократични сили (5DF) за разрешаване на проблемите в североизточна С.. Също на 29.12.2024г. е

публикуван списък с 49 души, назначени за командири на новата сирийска армия. Имената включват някои членове на HTS, както и бивши армейски офицери, дезертирали в началото на гражданската война в С.. Според Х. Х., консултант в британския мозъчен тръст Chatham H., седемте най-високи ранга са заети от членове на HTS. Според друг експерт най-малко шестима несирийци също са сред новите командири (France24, 30 декември 2024 г.) На 19.12.2024г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери пред Съвета за сигурност, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. При служебното правителство политическият процес трябва да следва принципите, изложени в резолюция 2254 на Съвета за сигурност, която предоставя пътна карта за този преход и призовава за прекратяване на конфликта, установяване на несектантско управление и свободни и честни избори, които да се проведат в рамките на 18 месеца. "Всички общности трябва да бъдат напълно интегрирани в новата С.", казва, г-н Г.. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред гражданите за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци", допълва г-н П..

Така ответникът е приел, че с оглед на горното се констатира, че не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в" от Директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно постановеното от СЕО Решение от 17 февруари 2009г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че гражданско лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Изложените мотиви в постановеното на 17 февруари 2009г. Решение на Съда в Л. по дело № С - 465/07, на чл. 15, б. V от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС), касаещи силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена

молбата, или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт.

Направен е извода, че за М. Ш. А. не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно. Не се констатира и спрямо чужденеца да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. да бъде изправен пред реален риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут. От изложената от чужденеца бежанска история не се установи да е бил преследван или да има бъдещ риск от преследване от страна на държавата, както и не се констатираха негативни последици спрямо него, поради единствения факт на напускане на С. - доброволно и по собствена воля. Визирано е, че актуалната ситуация в държавата на произход е за приемливо ниво на сигурност за населението. Съществува възможност за установяване на територията на С., като същевременно сирийският гражданин би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти, въпреки че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. Подчертано е, че в С. в родното [населено място], обл. Х. живее семейството на кандидата - майка му, баща му, брат му, съпругата му и 2 /двете/ им деца. Подчертано е, че след свалянето от власт на Б. А. обстановката е по-скоро сравнително спокойна. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в обществено-политическия живот в С., която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ. От фактическа страна няма индикации за това, че след идването на власт на новите управляващи в страната са настъпили преследвания на лица, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост - основания по чл. 8 от ЗУБ. Информацията от приложената справка и от различните информационни източници не сочи в С. да са регистрирани масови случаи на физическо или психическо насилие, правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин, наказателно преследване или наказания, които

са непропорционални или дискриминационни, да е налице отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание, наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца - основания по чл. 8 от ЗУБ. Смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие - основания по чл. 9 от ЗУБ. Засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни, като в тази насока са и информацията от множество общодостъпни средства за масово осведомяване.

Маркирано е, че не са налице и основанията на чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, няма член от семейството на кандидата с предоставен хуманитарен статут в Република България.

Не са установени и предпоставките по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут по други хуманитарни причини като в тази връзка изрично е визирано, че тези други причини следва да са сходни с основните по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, каквито не са налице.

С оглед изложеното е отхвърлена в цялост молбата за закрила.

В СЪДЕБНОТО производството е представена справка от 14.03.2025г..

От ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът по чл.75 от ЗУБ е компетентен орган да се произнесе по молбата за закрила, поради което е постановил валиден индивидуален административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. С кандидата е проведено интервю /л.42/ на разбираем за него език. Видно от същото целта е била сигурна държава, до която да достигне. Безопасна държава, в която да пази децата си. Сочил, че не е бил застрашен от военна служба, докато е бил единствено дете, но преди 3 години брат му се е родил, бил е застрашен да отиде войник, поради което е напуснал страната м.08.2024г.. В селото е останало семейството му. Споделил е, че докато го има режима е застрашен. Съдът счита, че споделена бежанска история изяснява релевантите факти.

По същество жалбата е неоснователна. Обстоятелствата правилно са преценени като такива, сред които липсва основанийето както за закрила по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ. Видно от споделеното –няма конкретна причина за напускане на страната по произход. Лицето споделя общо, че търси сигурна държава и иска да избяга от режима, но както правилно е

отразено в страната е останало семейството му. Не се твърди да има преследване, няма и такова по причина на раса, религия, национално и т.н. Правилно е констатирано, че по отношение на лицето не е установено да е упражнявано каквото и да е насилие, не е бил задържан, призоваван, съден. Няма и риск от бъдещо преследване на посочените по-горе основания, фиксирани в чл.8 от ЗУБ, поради което обосновано е отказано предоставянето на бежански статут.

Касателно изводите за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут –съдът също ги споделя, подробно изложени в оспореното решение. Няма реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нечовешко отношение и т.н. Ответникът е анализирал подробно представената справка, която касае променения режим. Видно от интервюто лицето иска да не се връща именно, поради режима. Обосновано е маркирано, че все още има ситуация на несигурност, но не може да се твърди, че в страната по произход има безогледно насилие следствие от вътрешен въоръжен конфликт. Визирано е, че тенденциите за развитие са по-скоро положителни. В тази връзка съдът следва да обсъди последната справка – на л.86 от 14.03.2025г.. Видно от същата [населено място] /където е селото на кандидата/ е втория по големина град в С. като м.12 е превзет от бунтовническата групировка Х. Т. ал Ш.. Тя заедно с други, формира така нареченото Южно оперативно командване. Обявена е амнистия за воедните приети на служба от предходния режим. М.01.25г. А. ал Ш., който на практика ръководи страната е назначен за временен президент. Справката е твърде лаконична откъм отговор на въпроса дали лицата, които не се явяват на военна служба по тяхно желание могат да се освободят.

Следва да се допълни информация от справка от същата дата, депозирана по дело 1122/25 служебно известна на състава, че временния президент от м.март е направил изявление, че обещава да потърси отговорност на всеки замесен в нараняване на цивилни. Също на 02 март 2025г. сирийското президентство прави изявление, че формира седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта. Видно е, че има стремеж към възстановяване на институциите след падането на режима. Целта е да се подготви правната рамка. Към 07 март в бюлетина на ВКБООН е посочено, че над 300 000 са се завърнали в С. от съседни държави. Същевременно институцията продължава да подсигурия подкрепа и защита, особено в североизточната част на С. за доброволното завръщане вкл. и при вътрешното разселване.

Видно от справката от м.02.2025г. /служебно известна на съда от дело

№12929/24г., по което е докладчик/, по скоро се касае все още за несигурна обстановка, тъй като 60 въоръжени групи включително ИД представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С.. Сложна е и хуманитарната ситуация, тъй като над 5 милиона сирийци се нуждаят от здравни грижи, 13 милиона са засегнати от остра продоволствена несигурност и над 620 000 са вътрешно разселени. Хуманитарните операции в някои области се прекъсват вкл. и защото има племена, които са запазили лоялност към предходното правителство, следствие на което се получават въоръжени сблъсъци. Изложеното обаче не води до извода направен в жалбата, че има вътрешен въоръжен конфликт и безогледно насилие, при което самото присъствие на лицето би застрашило неговия живот и цялост. Правилно в тази връзка е отразено, че в страната продължава да е семейството на лицето –не само това на баща му и майка му, но и неговото собствено- съпруга и деца. Направените твърдения от защитата по същество –за избиване на цивилното население са общи и недоказани. Не се оспорва това, че има ситуации за жертви сред цивилното население, но то няма масов характер. Съдът споделя изложеното от становището от м.01.2025г. на ВКБООН /също служебно известно/, че липсват достатъчно сигурни източници, за да се направи извода за реалната ситуация в страната по произход, но не се придържа към препоръката да се уважават молбите за закрила, тъй като се касае за динамични процеси , но наличието на основания към кандидата следва да бъде конкретно установено, за да получи закрила. Самият факт, че семейството му продължава да е на място, от където лицето си е тръгнало /а не избягало/ и не иска да се върне, води до извода, че обстановката не се характеризира с безогледно насилие. Дори да има опасност да бъде привлечено в армията, каквито опасения изразява, то това не е основание, за получаване на статут. Отделно при променена обстановка – винаги може да се депозира последваща молба за закрила.

С оглед изложеното жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. Ш. А. гражданин на С. срещу Решение №802 от 22.1.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му се предостави бежански статут и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба до ВАС, депозирана чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия:

